

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

listopad 2024

www.zr.diecezja.pl

98

MYŚLI DO HOMILII

1. Na początku listopada liturgia ukazuje nam chwałę świętych w niebie oraz cierpienia oczyszczających się w czyśćcu. Jesteśmy złączeni z jednymi i drugimi. Sobór Watykański II uczy: „Dopóki Pan nie przyjdzie w majestacie swoim, a wraz z Nim wszyscy aniołowie, dopóki po zniszczeniu śmierci wszystko nie zostanie Mu poddane, jedni spośród Jego uczniów pielgrzymują na ziemi, inni, dokonawszy żywota, poddają się oczyszczeniu, jeszcze inni zażywają chwały, widząc «wyraźnie samego Boga trójstego i jedyne, jako jest» [...] .Wszyscy jednak, w różnym stopniu i w rozmaity sposób, złączeni jesteśmy wzajemnie w tej samej miłości Boga i bliźniego i ten sam hymn chwały śpiewamy Bogu naszemu. Wszyscy bowiem, którzy należą do Chrystusa, mając Jego Ducha, zrastają się w jeden Kościół i zespalają się wzajemnie ze sobą w Chrystusie [...] . Łączność pielgrzymów z braćmi, którzy zasnęli w pokoju Chrystusowym, bynajmniej nie ustaje; przeciwnie, według nieustannej wiary Kościoła umacnia się jeszcze dzięki wzajemnemu udzielaniu sobie dóbr duchowych (KK 49).

2. Dziś, we Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych, kierujemy nasze myśli w sposób szczególny ku cierpiącym w czyśćcu. „Nasza modlitwa za zmarłych nie tylko może im pomóc, lecz także sprawia, że staje się skuteczne ich wstawienie za nami” (KKK 958). My pomagamy im, a oni wspierają nas. Nie ustajemy w modlitwie za zmarłych, gdyż jest to z naszej strony piękny akt miłości. To dar kochającego serca, które chce spieszyć z pomocą cierpiącym, a cierpienia czyścicowe są dotkliwe. Nie jest to jednak pomoc jednostronna. Ci, którym pomagamy, nigdy o nas nie zapomną i będą nas wspierać w naszym życiu. Dzięki tej wzajemnej modlitwie jesteśmy z nimi bardziej zjednoczeni.

3. W pierwszą sobotę miesiąca jednoczymy się w sposób szczególny z Maryją. Ona jest Matką tych, którzy są już w niebie, wspiera macierzyńską miłością tych, którzy po śmierci potrzebują jeszcze oczyszczenia, prowadzi także nas, którzy wędrujemy nadal w stronę wieczności. Również święci, którzy już osiągnęli zbawienie, trwają w jedności z wszystkimi członkami Ciała Chrystusa, zarówno z tymi, którzy są w czyśćcu, jak i z nami, mieszkańcami ziemi. W pierwszosobotnim nabożeństwie chcemy się dziś zwracać szczególnie ku nim, aby umocnić się w wierze i miłości.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, klękamy przed Tobą obecnym w Najświętszym Sakramencie i dziękujemy Ci za uroczystość Wszystkich Świętych, którą świętowaliśmy wczoraj, a także za wspomnienie wiernych zmarłych, które przeżywamy dziś. W modlitwie wynagradzającej za wszelkie zniewagi i świętokradztwa raniące Niepokalane Serce Maryi, Twojej i naszej najlepszej Matki, pragniemy Cię szczególnie uwielbiać w patronach naszej Ojczyzny. Oni pokazują nam, jak rozważać Twoje słowa, za przykładem Maryi i jak wprowadzać je w życie. Chcemy ich naśladować także przez rozważanie różańcowych tajemnic, objawiających nam radosne i pełne światła, a także bolesne i chwalebne doświadczenia. Z wszystkimi chcemy Cię, Panie, wielbić, za wszystkich dziękować oraz ich wstawiennictwu polecać dusze wiernych zmarłych i nas, pielgrzymów tej ziemi. (Rozważania będziemy przeplatać chwilami ciszy).

Chwila ciszy.

L1: Z Listu do Hebrajczyków: „Mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, a przede wszystkim grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzymy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonała” (12,1-2).

Chwila ciszy.

L2: Uwielbiamy Cię, Panie, w Maryi, Królowej Polski. Nie Polacy Ją wybrali jako swoją Królową. Ona nas wybrała. 14 sierpnia 1608 roku ukazała się świątobliwemu jezuitcie, O. Juliuszowi Mancinelli, i powiedziała: „Dlaczego nie nazywasz mnie Królową Polski? Ja to królestwo bardzo umiłowałam i wielkie rzeczy dla niego zamierzam, ponieważ osobliwą miłością do Mnie płoną jego synowie”. Widzenie powtórzyło się 8 maja 1610 roku w Katedrze na Wawelu, do której pielgrzymował o. Juliusz. Maryja powiedziała wówczas do niego: „Ja jestem Królową Polski. Jestem Matką Tego Narodu, który jest mi bardzo drogi”. Król Jan Kazimierz, 1 kwietnia 1656 r., w Katedrze Lwowskiej

uroczyście ślubował: „Ciebie [Maryjo] za patronkę moją i za Królową państw moich dzisiaj obieram”.

Chwila ciszy.

L1: Uwielbiamy Cię, Panie, w świętym Wojciechu, biskupie i misjonarzu, przybyłym do nas z Pragi. Oddał on życie za wiarę, realizując zadanie powierzone mu przez Bolesława Chrobrego. Miał chrystianizować ludy na północnych rubieżach kraju. Tam został zamordowany. Do jego grobu w Gnieźnie, w tysięcznym roku, pielgrzymował Otton III, cesarz niemiecki. Wówczas biskup męczennik został ogłoszony głównym patronem Polski, oraz patronem pierwszej polskiej metropolii w Gnieźnie.

Chwila ciszy.

L2: Uwielbiamy Cię, Panie, w świętym Stanisławie ze Szczepanowa, biskupie i męczenniku nazywanym pogromcą występków i nauczycielem cnót. Porównywanym w gorliwości do proroka Eliasza. W Jego osobie łączą się dwie głębokie miłości: do Ciebie, Panie, i do Twojego Prawa. Miłość do Bożego Prawa nie podobała się królowi Bolesławowi Śmiałemu, którego biskup Stanisław wiele razy upominał, wskazując na jego złe postępowanie. Król nie zniósł tych upomnień. Wraz z trzema dworzanami wywłócił biskupa sprzed ołtarza i zabił mieczem. Św. Stanisław został głównym patronem Polski w czasie uroczystego ogłoszenia w Polsce jego kanonizacji, czyli 8 maja 1254.

Chwila ciszy.

L1: Uwielbiamy Cię, Panie, w patronie Polski, pierwszym błogosławionym jezucie, w św. Stanisławie Kostce. Jest on czczony jako patron Polski od 1671. Ten jego tytuł został potwierdzony w 1962 przez papieża, św. Jana XXIII. Św. Stanisław Kostka zadziwił swoją wytrwałością w realizacji powołania oraz pokorą i posłuszeństwem. Był on wielkim czcicielem Maryi, Eucharystii i Męki Pańskiej.

Chwila ciszy.

L2: Uwielbiamy Cię, Panie, w patronie Polski, w św. Andrzeju Boboli. Został On ogłoszony patronem Polski przez św. Jana Pawła II w 2002 roku. Św. Andrzej Bobola był misjonarzem, kaznodzieją i apostołem Polesia, znieprawionym i okrutnie torturowanym przez Kozaków, apostołującym po śmierci wędrówką relikwii umęczonego ciała – od Pińska przez Połock, Moskwę, Odesę, Konstantynopol, Watykan, Rzym do Warszawy – spoczywającym dzisiaj w ósmym swoim grobie.

Chwila ciszy.

Śpiew: „Ojczy, chwala Tobie” lub „Weź w swą opiekę”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Wraz ze świętymi, historycznymi patronami Polski, rozważmy dzisiaj chwalebne tajemnice różańca. Wynagradzajmy Maryi tą modlitwą zniewagi i bluźnierstwa które nieustannie Ją ranią. Prośmy o wieczne szczęście dla naszych zmarłych.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zmartwychwstanie Pana Jezusa

P: „Aniołowie rzekli do kobiet [stojących przed grobem]: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał.» (Łk 24,5-6). Św. Kazimierzu Królewiczu wypraszaż nam głęboką wiarę w Zmartwychwstanie Pana.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

P: „Potem [Jezus] wyprowadził [uczniów] ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, [...] został uniesiony do nieba” (Łk 24,50-51). Św. Jacku Odrowążu ucz nas czci dla w niebo wstępującego Pana.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Zesłanie Ducha Świętego

P: „Nagle dał się słyszeć z nieba szum, [...] i napełnił cały dom, w którym przebywali. [...] I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym,” (Dz 2,2-4). Św. Kingo, księżno krakowska, wypraszaż nam dary Ducha Świętego.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

P: „Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę [stojącą pod krzyżem] i stojącego obok Niej ucznia, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój»” (J 19,26). Św. Janie z Kęt, jałmużniku, wypraszaż nam radość z tego, że mamy Matkę w niebie.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

P: „Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, [...] rzekł do niego: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19,26-27). Św. Janie z Dukli ucz nas gorąco czcić Królową Nieba i Ziemi.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.